857/10

Den 13. december 2010 blev i sag nr. 77.357:

xxxxxxxx xx xxxxxxx
xxxxxxx xxxxx xxx xxx xxxxxx
xxxx xxxx x

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Klageren, hvis mor har tegnet bilforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har ligedelt ansvaret med henvisning til, at klageren og modparten har afgivet modstridende forklaringer, og at der ikke er nogen uvildige vidner.

Det fremgår af sagen, at klageren den 17/2 2009 i sin mors bil kolliderede med modparten i et lysreguleret vejkryds. Samme dag anmeldte klageren skaden til det indklagede selskab, hvori modpartens bil også er forsikret. I forbindelse hermed oplyste hun, at skaden skete, fordi modparten skiftede vognbane og påkørte hende.

Af modpartens skadeanmeldelse af 19/2 2009 fremgår bl.a.:

> "8. Oplysninger om uheldet
> …
> Jeg kørte på midtbanen i … og jeg skulle dreje til venstre til det næste trafiklys, så skulle jeg skifte bane til den venstre bane og modparten var langt væk, men i det øjeblik jeg gav signal-lyset til venstre, men modparten gav gas og da modparten var ved siden af mig blev hun forvirret og hun bremsede og kom til at ramme (køre ind i mig) min bil på venstre side, først på min dør og så til venstre bagdør og venstre bagskærm og jeg var stadigvæk i min bane (midtbanen)."

Selskabet modtog herefter brev af 30/3 2009 fra klagerens advokat. I dette brev hedder det:

> "Jeg er bekendt med, at der ikke bør være tale om en 'advokatsag'. [Klageren] har imidlertid været ansat som piccoline på mit kontor, og er blevet stærkt fortørnet over modpartens oplysninger om årsagen til uheldet, der ifølge min klient er direkte 'løgn'.
>
> Forholdet var det, at modparten startede med at lave et hasarderet sving til højre, hvor han svingede direkte ind foran en tredje kørende bil, uden hverken at orientere sig først eller blinke.
>
> Lidt efter, da den midterste vognbane, han kørte på, blev trafikeret, svingede han ind mod min klient igen (til venstre), uden at orientere sig eller blinke.
>
> På det tidspunkt kørte min klient i sin egen vognbane (venstre) ved siden af ham. Jeg kan oplyse, at min klient skulle svinge til venstre ved det næste lyskryds, hvorfor det var naturligt, at hun befandt sig i venstre vognbane.
>
> Da min klient kunne se, at modparten kørte hasarderet, holdt hun godt øje med ham. Hun startede med at bremse lidt for på den måde at give plads til ham (hvis han havde tænkt sig at svinge til venstre). Men da han ikke gav signal for at ville dreje til nogen sider, besluttede min klient sig for at 'speede lidt op' for på denne måde at komme væk fra ham, idet han efter min klients opfattelse opførte sig 'farligt' i trafikken.
>
> I samme øjeblik drejede modparten imidlertid til venstre, og ramte højre side af min klients bil. Både forskærm og passagerdør på min klients bil blev skadet.
>
> Da modparten kørte ind i min klients bil, bremsede min klient og prøvede at undvige til venstre, hvorved hun kom til at støde ind på stenkanten af midterrabatten.
>
> Trafikken (de resterende biler) bremsede også, men modparten kørte over i højre vognbane straks og kørte videre, uden at tage hensyn til ulykken. Han tog som anført højre vognbane, og drejede til højre i førstkommende lyskryds.
>
> Min klient kørte efter ham. Hun indhentede ham, men han ville ikke stoppe. Ved lyskrydset …, ved Kvickly …, dyttede min klient og blinkede med lygterne, og til sidst holdt han ind til siden, hvor min klient fik de oplysninger vedrørende forsikringsnr. m.v., som er påkrævet.
>
> Det er selvsagt magtpåliggende for min klient, at hun ikke bliver pålagt nogen omkostninger i anledning af sagen, herunder selvrisikobeløb samt præmiestigning.
>
> Det fulde ansvar for ulykken må placeres hos modparten."

Modparten fremsendte sine bemærkninger til selskabet via e-mail den 8/6 2009. Af modpartens e-mail fremgår:

> "Jeg hedder …, hermed vil jeg holde fast ved min forklaring. Det er simpelthen løgn, og passer overhovedet ikke det hvad modparten siger, jeg undrer mig over hendes forklaring, intet der passer. Jeg vil tilføje at hun var meget forvirret og råbte af mig, da hun tilstod skaden den gang, hun sagde at hendes forsikringspræmie vil stige nu. Jeg har sagt til hende, at hun

skal ikke råbe af mig, og hun skal ikke være bekymret for noget, da vi begge to har forsikring, og vores forsikringsselskaber kan løse det her problem.

Jeg håber at sagen afslutter snart, så min bil blive repareret."

På baggrund af sagens oplysninger ligedelte selskabet ansvaret mellem parterne. Dette blev meddelt forsikringstageren ved brev af 2/11 2009. Forsikringstageren modtog desuden en konsekvensberegning, ligesom hun blev orienteret om muligheden for selv at betale skaden.

Sagen er indbragt for nævnet den 30/11 2009.

Klageren kræver, at selskabet anerkender, at alene modparten er ansvarlig for det anmeldte færdselsuheld. Vedlagt klageskemaet har nævnet modtaget en supplerende redegørelse, hvoraf følgende fremgår:

"På ulykkestidspunktet kørte jeg på venstre vognbane, da jeg ved lyskrydset skulle dreje til venstre. Jeg skulle til … Sygehus - ... Min mor skulle til CT-scanning, og ventede på mig netop på det tidspunkt. Jeg havde endda fået fri fra skolen af samme grund. Dette stemmer derfor ikke overens med modpartens udsagn, om at jeg drejede til højre og ramte hans bil, da jeg ingen interesse havde i at dreje i den retning netop ved lyskrydset.

Grunden til at ulykken skete, var, at modparten drejede til venstre og ramte min bil (han svingede til venstre, ind på min vognbane), i så fald ønskede han enten at dreje til venstre eller fortsatte ligeud i lyskrydset, men drejede senere til højre i lyskrydset, efter ulykken. (?!) Jeg ser derfor ikke en mening i, at han drejer til højre efter kollisionen, medmindre han er den skyldige og ønsker at flygte hurtigst muligt - (hvilket også er sandt). Jeg gør venligst opmærksom på, at modparten hverken blinkede eller gav tegn for, at han ønskede at dreje til nogen sider, under hele dette forløb.

Da jeg indhentede modparten, spurgte jeg om hvorfor han kørte ind i mig og det svar jeg fik, var 'Ham den forankørende kørte langsomt, og gjorde mig sur, så jeg blev irriteret på ham'. Hermed erkender modparten og påtager sig skylden for ulykken. Jeg fik også alle de nødvendige oplysninger vedr. hans forsikring osv. for, at jeg kunne anmelde skaden til mit forsikringsselskab, hvilket også var grunden til, at jeg ikke tilkaldte politiet. Jeg ser ingen grund til, at han skulle give mig de oplysninger, hvis ikke han var den skyldige i sagen.

Ved at studere billederne, sendt fra … værksted …, af bilen (Seat Ibiza) efter ulykken, ses det tydeligt at det er modparten der kørte ind i min bil - og ikke omvendt, som modparten påstår. De skader bilen har, ligger primært på bagskærmen og sidedøren, hvilket jeg umuligt kunne have forårsaget, hvis jeg havde kørt ind i modparten. I så fald, ville skaden være på forskærmen. Dette beviser hermed, at modparten kørte hans bil (mazda) ind i min.

Modparten bærer det fulde ansvar og skyld i denne sag."

Vedlagt klageskemaet har nævnet desuden modtaget en vidneerklæring, der er underskrevet og dateret 24/11 2009. Af erklæringen fremgår:

"**Vidneudsagn**
D. 17. februar 2009, en tirsdag formiddag, klokken var ca. 11.30, da jeg og en ven kom gående på fodgængerfeltet ved lyskrydset, hen mod … Handelshøjskolen. Bussen var netop kørt, så vi tog os god tid med at gå - der var ingen grund til at skynde os. Vi orienterer os lidt omkring i trafikken, og får netop øje på en bilist, en sølv-farvet og lidt gammel bil, som kører ind og ud mellem de mange biler. Pludselig drejer han til venstre vognbane og rammer en sort, og rimelig ny bil på siden. På dette tidspunkt er vi nået over vejen, og vi står lidt og iagttagere hvad bilisten har gang i. den sorte bil undviger mens den dytter rigtig højt, men kommer til at ramme midterrabatten. Hele trafikken standser, inklusiv de to biler, selvom lyskrydset lige er blevet grønt for dem til at køre. I det samme ombestemmer den sølv-farvede bil sig og kører hurtigt til højre. For os ser det ud som om bilisten flygter, idet han i første omgang drejede til venstre og forulykkede med den sorte bil, og nu pludselig drejede hurtigt til højre ved lyskrydset (forbi os) og kørte med høj hastighed - selv cyklisterne blev nødt til at holde for den, for at de ikke skulle blive kørt ned. Bilisten blinker ikke når han drejer. Inden vi når at kigge tilbage for at se hvad der er sket med den sorte bil, ser vi den komme hurtigt kørende for at indhente den sølv-farvede bil. Bilisten i den sorte bil drejer også til højre og kører hurtigt efter den sølv-farvede. Dette gør den mens den dytter højt flere gange. Det ser ud til, at bilisten i den sorte bil prøver at stoppe den anden bil, som prøver stadig at flygte og slet ikke stopper eller giver signal herfor. Fra busstoppestedet ved Handelshøjskolen …, ser vi kun at de drejer ind til højre ved næste lyskryds (ved Kvickly …), ...
Vi står herefter og taler lidt sammen om ulykken, og hvor godt vi synes bilisten i den sorte bil kørte da den indhentede den sølv-farvede bil. Lidt efter, mens vi stadig venter på bussen, ser vi den sorte bil komme kørende tilbage, og ligger i den midterste vognbane - til at køre ligeud ved lyskrydset, hen mod centrum. Det viser sig, at det er en ung pige der fører bilen. Vi begynder at grine lidt af hele episoden, for hverken jeg eller min ven havde regnet med at en pige kunne køre på den måde hun gjorde da hun prøvede at indhente den anden bil. Pigen i den sorte bil får øje på os, men kører blot videre.

(d. 19. november 2009)
For et par uger siden stødte jeg tilfældigvis på pigen i den sorte bil igen - i … Vest, ... Igen var jeg sammen med vennen, som ved hændelsesdatoen, og bekræftede min kendelse af pigen. Vi gik hen til hende og spurgte hvordan det var gået bl.a. med bilen. På det tidspunkt havde hun ikke fået svar fra Alka endnu. Jeg tilbød at hjælpe hvis hun skulle få brug for et vidne i sagen, og hun fik derfor mit telefonnummer."

Selskabet har i brev af 11/1 2010 til nævnet anført:

"Det fremgår af Færdselslovens § 103 stk. 2, at for så vidt angår tingskade forvoldt ved sammenstød mellem to motorkøretøjer sker der en fordeling af ansvaret under hensyntagen til de begåede fejl.

Hvis klagers forklaring lægges til grund har modparten skylden for uheldet, medens klager har skylden for uheldet såfremt modpartens forklaring lægges til grund.

Til sagens vurdering foreligger alene parternes forklaringer. Der var angiveligt ingen vidner til uheldet.

Klagers bemærkning i klageskemaet til Ankenævnet for Forsikring om, at skadezonen på hendes bil ikke omfatter forskærmen, men alene bagskærm og sidedør og derfor må godtgøre at modparten er ansvarlig, er ikke nok til at løfte bevisbyrden, da skaderne på modpartens bil ifølge anmeldelsen heller ikke omfatter fronten, men alene fører dør, sidedør og bagskærm.

Skadezonerne på bilerne eller skadernes omfang bidrager således heller ikke til en objektiv placering af ansvaret for uheldet.

Af bemærkningerne til loven samt retspraksis fremgår det, at såfremt de nærmere omstændigheder ved sammenstødet ikke kan klarlægges (hvis der f.eks. er uenighed om de faktiske omstændigheder og der ikke findes vidner) sker der en ligedeling af ansvaret.

Da der er uenighed mellem parterne om årsagen til uheldet og der ikke var uvildige vidner har Alka Forsikring med henvisning til retspraksis således accepteret en ligedeling.

Da det ikke har været muligt for selskabet at friholde klager for mere end halvdelen af ansvaret for uheldet, hvilket er det samme som, at der ikke er fundet en ansvarlig modpart for mere end halvdelen af skaden, er selskabet med henvisning til de gældende forsikringsbetingelsers afsnit 22.1 berettiget til at opkræve selvrisiko i forbindelse med skadens regulering.

Med henvisning til Færdselslovens § 103 stk. 2 og praksis må vi fastholde, at den foretagne skyldfordeling i aktuelle sag er korrekt, og at klager med rette er opkrævet halv selvrisiko i forbindelse med uheldet."

I skrivelse af 3/6 2010 fra nævnets sekretariat til selskabet hedder det:

"Vi har sammen med klageskemaet modtaget den i kopi vedlagte vidneerklæring, som De tilsyneladende ikke er bekendt med, jf. ordlyden i Deres skrivelse af 11. januar d.å.

Såfremt vidneerklæringen måtte give anledning til yderligere bemærkninger, skal vi venligst anmode Dem om at fremsende disse. …"

Selskabet har ved brev af 13/9 2010 til nævnet anført:

"Selskabets skadekonsulent har … søgt at kontakte det anførte vidne dels telefonisk dels ved personligt fremmøde på vidnets adresse.

På vidnets adresse havde han imidlertid efter det oplyste længe ikke boet. Den på adressen antrufne kendte ikke vidnets telefonnummer, men havde et telefonnummer på vidnets bedste kammerat.

Selskabets skadekonsulent fik således dette telefonnummer og prøvede herefter forgæves adskillige gange at etablere telefonisk kontakt til denne.

Det har ikke været muligt i den forløbne periode at etablere nogen form for kontakt til vidnet og selskabet har således ikke kunnet få bekræftet erklæringens påstande.

For så vidt angår selve erklæringen skal vi bemærke, at vi finder det besynderligt at erklæringen - som angiveligt er udfærdiget den 24. november 2009 - er sendt sammen med klage til

Ankenævnet den 25. november 2009, og ikke fremsendt til Alka Forsikring på trods af vores brev af 2. november 2009, hvori vi direkte meddeler klager, at ansvaret for uheldet ville blive lige delt, da der ikke var uvildige vidner til uheldet.

Nu har klager et vidne, men oplyser ikke Alka om det.

Derudover virker det en anelse for opportunt, at vidnet et par uger før han angiveligt skriver sin forklaring tilfældigvis møder 'pigen i den sorte bil' igen, medens han tilfældigvis er sammen med den samme ven og endnu mere besynderligt, at de går hen til hende og spørger til bilen. Klager og vidnet kender angiveligt ikke hinanden, men vidnet genkender alligevel klager, som den pige han så 9 måneder tidligere køre forbi i midterste vognbane.

Vidnet underskriver sig med personnummer og dato, men oplyser ikke hverken adresse eller telefonnummer (telefonnummeret har han dog efter det oplyste givet til klager).

På baggrund af sagens omstændigheder og i særdeleshed ovennævnte forhold omkring vidneerklæringen, som vi ikke finder vi kan forlade os på, må vi fastholde vores stillingtagen til sagen som meddelt Ankenævnet i vores brev af 30. juni 2020."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder bl.a. klagerens rids af ulykkestedet og parternes placering på skadetidspunktet samt fotos af skaderne på klagerens mors bil.

Nævnet udtaler:

Henset til, at vidneerklæringen først er fremkommet mere end ni måneder efter færdselsuheldet og umiddelbart inden sagens indbringelse for nævnet, finder nævnet, at erklæringen ikke kan tillægges altafgørende betydning. På baggrund heraf - og henset til sagens øvrige oplysninger - finder nævnet herefter ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har ligedelt ansvaret som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann